

بررسی رضایت دانشجویان کشاورزی از کیفیت آموزشی

ابوالقاسم شریفزاده^{۱*} و غلامحسین عبداللهزاده^۲

چکیده

این تحقیق با هدف بررسی رضایت دانشجویان از کیفیت آموزشی به روش پیمایشی انجام شده است. جامعه آماری این تحقیق تمام دانشجویان کشاورزی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان بوده و حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران ۱۸۰ نفر تعیین شده است. پاسخگویان به شیوه نمونه‌گیری طبقه‌ای انتخاب شده‌اند و داده‌ها از طریق یک پرسشنامه مشکل از یک مجموعه پنج مؤلفه‌ای محقق‌ساخته از نشانگرهای کیفیت آموزش کشاورزی گردآوری و با استفاده از نرم‌افزار SPSS تحلیل شده است. مجموعه نشانگرهای تدوین شده برای ارزیابی رضایت دانشجویان می‌تواند به عنوان گزیداری برای سنجش کیفیت آموزشی در مؤسسات آموزش عالی کشاورزی مدل نظر قرار گیرد. طبق نتایج تحقیق، سطح رضایت بیشتر دانشجویان در خصوص کیفیت آموزشی پایین و متوسط است. علاوه بر این، همبستگی منفی معناداری بین «سن» با کیفیت «محتوا، روش‌های آموزشی و برنامه درسی» و همبستگی مثبت معناداری بین «امید به کسب مهارت و آمادگی شغلی» با کیفیت «تدريس و عملکرد آموزشگران»، «پیشرفت تحصیلی» با کیفیت «محتوا، روش‌های آموزشی و برنامه درسی» و «بازدیدهای علمی» با کیفیت «امکانات، زیرساختها و امور پشتیبانی» وجود دارد. پردازش مفهومی رضایت دانشجویان از کیفیت آموزشی به ترسیم «شبکه مدیریت توسعه جامع کیفیت آموزشی» منجر شده است.

کلیدوازگان: آموزش عالی کشاورزی، کیفیت آموزشی، رضایت دانشجویان.

مقدمه

پس از گسترش کمی آموزش عالی کشاورزی که در نتیجه فزوی تقاضا در سطح جامعه صورت پذیرفته و نتیجه آن گسترش چشمگیر مراکز آموزش عالی کشاورزی در سراسر کشور و نیز برونداد آن؛ یعنی حجم عظیمی از دانش‌آموختگان رشته‌های کشاورزی بوده است، اکنون وقت آن فرا رسیده است که بعد معطل مانده آموزش عالی کشاورزی؛ یعنی کیفیت نیز مورد توجه قرار گیرد (Zamanipour, ۲۰۰۷). نظامهای آموزش عالی کشاورزی کشورهای مختلف از دیر باز تاکنون به طور جدی برای ارتقای کیفیت

۱. استادیار دانشکده مدیریت کشاورزی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران.

* مسئول مکاتبات: sharifsharifzadeh@gmail.com

۲. استادیار دانشکده مدیریت کشاورزی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران: abdollahzadeh@gmail.com

دریافت مقاله: ۱۳۸۹/۱۰/۱۳ پذیرش مقاله: ۱۳۹۰/۵/۱۷

نظام بر پایه الگوهای تضمین کیفیت، مدیریت جامع کیفیت و نظایر آن تلاش کرده‌اند. با توجه به اینکه پایداری نهادی هر نظام آموزشی به پویایی آن در بهینگانسازی ظرفیتهای خوبی برای تضمین و تأمین کیفیت مناسب مؤلفه‌های مختلف، اعم از روشهای آموزشی، امکانات و تجهیزات، مدیریت و تشکیلات، آموزشگران و کارکنان نظایر آن برمی‌گردد (Safa et al., ۲۰۰۹)، از این‌رو، واکاوی عناصر کیفی در هر نظام آموزشی از جمله دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان می‌تواند شناخت مقتضی را برای برنامه‌ریزی و مدیریت راهبردی به منظور تأمین و تضمین کیفیت به دست دهد.

دیدگاه‌های مطرح شده از سوی اندیشمندان مختلف در خصوص تلفیق کیفیت در نظام آموزش عالی (Farasatkhan et al., ۲۰۰۷; Stark and Lowther, ۱۹۸۰؛ Tan, ۱۹۸۰) حول چند محور استوارند (Bazargan, ۱۹۹۸؛ Bazargan, ۱۹۹۷؛ ۱۹۹۶). ۱. کیفیت ویژگی اساسی، ضرورت بقا و ماندگاری و پایداری نهادی نظام آموزش عالی به شمار می‌رود. از این منظر، تلفیق کیفیت در نظام آموزش عالی نه یک گزیدار، بلکه یک ضرورت است. ۲. مدیریت کیفیت در نظام آموزش عالی یک رویکرد جامع، مستمر، سیستمی و پویا را طلب می‌کند. ۳. کیفیت فراسوی برداشتهای مفهومی زمانی می‌تواند در بهسازی نظام آموزش عالی تأثیرگذار واقع شود که همه امور جاری و تحولات آتی در نظام آموزش عالی با معیار کیفیت مورد ملاحظه قرار گیرد و به آن گونه تحولاتی اولویت داده شود که کیفیت نظام را ارتقا می‌بخشد. ۴. سازکارهای مقتضی در جهت عملیاتی ساختن کیفیت در نظام آموزش عالی به کار گرفته شود.

تجارب بین‌المللی نشان می‌دهد که یک الگوی جهان‌شمول تضمین کیفیت که برای تمام کشورها کاربرد داشته باشد، وجود ندارد و هر کشوری با توجه به مختصات اجتماعی و فرهنگی خود یک الگوی تضمین کیفیت را طراحی و اجرا می‌کند. با این حال، یک سری مؤلفه و ابعاد به عنوان مخرج مشترک الگوهای تضمین کیفیت قابل تشخیص است که می‌تواند سنگ بنای تدوین الگوی تضمین کیفیت نظام آموزش عالی هر کشوری قرار گیرد (Abukari and Corner, ۲۰۱۰؛ Sultan and Wong, ۲۰۱۰؛ Mohammadzadeh et al., ۲۰۰۷).

با توجه به رقابتی‌تر شدن و اتخاذ رویکرد مشتری‌مداری در عرصه آموزش عالی، ارتقای کیفیت خدمات آموزشی و رضایت دانشجویان از این خدمات در نقش متقاضی یا مشتری مؤسسات آموزش عالی (Hartman and Schmidt, ۱۹۹۵؛ Hill, ۱۹۹۵؛ LeBlanc and Nguyen, ۱۹۹۷، ۱۹۹۹) به چالشی اساسی برای مدیران و برنامه‌ریزان آموزش عالی بدل شده است. در این بین، محققان مختلف دانشجویان و دستاوردهای دانشجویان را برخی از پژوهش‌هایی که در این خصوص صورت گرفته، به رابطه بین رضایت دانشجویان، تجارب یادگیری و اشتغال آنها (Wilson et al., ۱۹۹۷؛ Richardson, ۲۰۰۵؛ Ramsden, ۱۹۹۱؛ Wilson et al., ۱۹۹۷؛ Richardson, ۲۰۰۴) رابطه معناداری را بین رضایت دانشجویان و دستاوردهای دانشجویان ارزیابی کردند. در برخی از پژوهش‌هایی که در این خصوص صورت گرفته، به رابطه بین رضایت دانشجویان، تجارب یادگیری و اشتغال آنها (Wilson et al., ۱۹۹۷؛ Richardson, ۱۹۹۴؛ Rhodes and Nevill, ۲۰۰۴؛ DiBiase, ۲۰۰۴؛ Umbach and Wawrzynski, ۲۰۰۴) و برخی دیگر نیز به رضایت دانشجویان از خدمات تحصیلی ارائه شده توسط

دانشگاهها (Wiers-Jenssen et al., ۱۹۹۵; Harvey, ۱۹۹۵; Hill, ۱۹۹۵; Athiayaman, ۱۹۹۷؛ Hartman and Elliot ۲۰۰۱) اجماع نظر چندانی در باره مفهوم رضایتمندی از آموزش عالی یا مقیاس اندازه‌گیری (Schmidt, ۱۹۹۵) پذیرفته شده برای این منظور وجود ندارد. عده تلاش‌های صورت گرفته برای سنجش رضایت دانشجویان از آموزش عالی بر نظر سنجی و کسب دیدگاه‌های آنها در خصوص کیفیت خدمات آموزشی ارائه شده استوار بوده است (Elliot and Healy, ۲۰۰۹؛ Garcí a-Aracil, ۲۰۰۹). در هر حال، سنجش رضایت دانشجویان می‌تواند به مؤسسات آموزش عالی کمک کند تا قوتها و ضعفهای خود را بشناسند و بر حیطه‌های نیازمند بهبود تمرکز کنند (O'Neill and Palmer, ۲۰۰۴). آنچه مسلم است، رضایت دانشجویان از کیفیت آموزشی به کلیت تجربه یادگیری دانشجویان می‌پردازد و از ارزیابی کیفیت تدریس وسیع‌تر است (LeBlanc and Nguyen, ۱۹۹۷، ۱۹۹۹). در این خصوص، تلاش‌هایی برای شناسایی عوامل تأثیرگذار بر رضایت دانشجویان از آموزش عالی صورت گرفته است. هارتمن و اشمیت (Hartman and Schmidt, ۱۹۹۵) به این نتیجه رسیده‌اند که برداشت دانشجویان از توانایی نهادی مؤسسه آموزشی مربوط برای ارائه یک محیط فکری شایسته تأثیر مثبتی بر سطح رضایت آنها دارد. لازمه شکل‌گیری یک چنین محیطی از دیدگاه آنها عبارت است از: توانایی تدریس اعضای هیئت‌علمی، ظرفیت فکری دانشجویان، فعالیت تشکلهای دانشجویی، تعامل بین دانشجویان و اعضای هیئت‌علمی و تعامل بین مدیریت و بخش اداری با دانشجویان.

گارسیا-آراسیل (Garcí a-Aracil, ۲۰۰۹) در مطالعه‌ای در باره رضایت دانش‌آموختگان اروپایی از آموزش عالی بررسی کرده است. در این مطالعه نشانگرهای زیر برای ارزیابی رضایت دانشجویان از کیفیت آموزشی مورد استفاده قرار گرفته است: راهنمایی‌های توصیلی، راهنمایی برای امتحان پایانی، محتوای دوره، تنوع دوره‌ها و دروس ارائه شده، طراحی برنامه آموزشی، نظام ارزشیابی، فرصت انتخاب دوره‌ها و گرایشهای تخصصی، تأکید عملی بر تدریس و یادگیری، کیفیت تدریس، فرصت مشارکت در پروژه‌های تحقیقاتی، ارائه فرصت کار عملی و کسب تجربه کاری، امکان تعامل با آموزشگران در بیرون از کلاس، تعامل با دانشجویان هم‌رشته‌ای، امکان تأثیرگذاری بر سیاستهای دانشگاه، تجهیزات آزمایشگاهی و فنی، کیفیت خدمات کتابخانه و دسترسی به مواد آموزشی.

امروزه، یکی از مسائل مهم در آموزش عالی به طور عام و در آموزش عالی کشاورزی به طور خاص، ارزیابی مستمر کیفیت پژوهش و آموزش است. در این خصوص، پژشکی راد و همکاران (Pezeshki Rad et al., ۲۰۰۷) در مطالعه‌ای توصیفی که با هدف کلی ارزیابی کیفیت رشته ترویج و آموزش کشاورزی در دانشگاه تربیت مدرس به منظور واکاوی کارایی شغلی دانش‌آموختگان بر پایه میزان توانمندی‌های کسب شده، رضایت از آموخته‌های کسب شده، انطباق آموخته‌ها با وظایف شغلی، میزان اهداف دوره در زمینه بپوش نیروی انسانی و اولویت‌بندی کارایی دروس دوره در بازار کار انجام داده‌اند، به این نتیجه رسیده‌اند که کارایی شغلی دانش‌آموختگان شاغل ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس در سطح

«متوسط تا زیاد» است. سماوی و همکاران (Samavi et al., ۲۰۰۹) در مطالعه‌ای با عنوان «بهبود مستمر فرایند آموزش در نظام آموزش عالی کشاورزی بر مبنای کاربرد مدیریت کیفیت فراگیر در دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین و دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران اهواز» به این نتیجه رسیده‌اند که میزان بهبود مستمر در فرایند آموزش در دو واحد دانشگاهی مورد مطالعه مطلوب نیست. در این خصوص، بالاترین میزان بهبود مستمر مربوط به فرایند تدریس و پایین‌ترین آن مربوط به فرایند یادگیری ارزیابی شده است. منجمزاده و همکاران (Monajemzadeh et al., ۲۰۰۹) در پژوهشی با هدف شناسایی دیدگاه دانشجویان کشاورزی و منابع طبیعی رامین در خصوص میزان اهمیت شاخص‌های ارزشیابی اعضای هیئت‌علمی به این نتیجه رسیده‌اند که از دیدگاه بیشتر دانشجویان دو مقطع کارشناسی و کارشناسی‌ارشد، قدرت بیان و انتقال مطالب مهم‌ترین شاخص ارزشیابی کیفیت تدریس و مهارت‌های تدریس و تسلط بر موضوع درسی، مهم‌ترین ویژگیهای یک مدرس خوب است. اغلب دانشجویان بر این عقیده بوده‌اند که کیفیت تدریس تأثیر زیادی بر علاقه آنها به موضوع درسی دارد. صفا و همکاران (Safa et al., ۲۰۰۹) مجموعه ویژگیهای کیفیت آموزش عالی کشاورزی در پردازش کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران را در هفت دسته شامل هدفهای درسی، محتوای درسی، شایستگی دانشجویان، مدیریت کلاسی، شایستگیهای استادان، روش تدریس و امکانات آموزشی مورد مطالعه قرار داده‌اند. نتایج این تحقیق نشان داده است که از بین ۶۷ ویژگی مورد مطالعه، بین اعضای هیئت‌علمی و دانشجویان در خصوص ۵۷ ویژگی توافق وجود دارد.

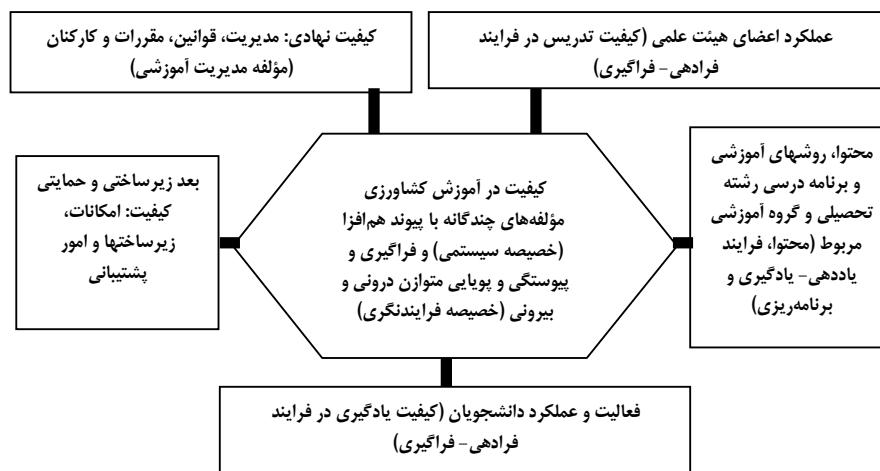
در این تحقیق تلاش شده است تا بر مبنای مرور پژوهش‌های گذشته و الگوها و نشانگرهای ارائه شده برای ارزیابی کیفیت آموزشی^۳، همانند الگوی ارزیابی درونی، پرسشنامه کیفیت تدریس، پرسشنامه تجربه دوره آموزشی^۴، الگوی سروکوال^۵ و غیره فهرستی جامع از نشانگرهای کیفیت آموزشی برای ارزیابی کیفیت آموزشی در دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان از دیدگاه دانشجویان تدوین شود. فهرست اولیه نشانگرهای کیفی و نظری^۶ بر مبنای قرابت مفهومی با ابعاد مختلف نظام آموزش عالی کشاورزی دسته‌بندی شده است (شکل ۱).

۳. برای مقایسه تطبیقی ابزارهای مختلف سنجش کیفیت در آموزش عالی به برخادو (۲۰۰۹) رجوع شود.

۴. Course Experience Questionnaire

۵. SERVQUAL

۶. Subjective and Qualitative Indicators

شکل ۱- الگوی مفهومی تحقیق: ابعاد و مؤلفه‌های تلفیق، تضمین، مدیریت و حفظ کیفیت^۷ در آموزش عالی کشاورزی

روش پژوهش

تحقیق حاضر از نظر هدف از نوع کاربردی و از نظر نحوه گردآوری داده‌ها از نوع توصیفی (غیر آزمایشی) است. این تحقیق به صورت پیمایش پرسشنامه‌ای که در رده پارادایم تحقیقات کمی قرار دارد، طی سال تحصیلی ۱۳۸۸-۱۳۸۹ در دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان به انجام رسیده است. در این تحقیق برای گردآوری داده‌های مورد نیاز از یک پرسشنامه محقق‌ساخته استفاده شده که شامل دو بخش عمده مشخصات فردی- تحصیلی پاسخگویان و رضایت دانشجویان از کیفیت آموزشی بوده است. این پرسشنامه با توجه به هدف کلی و بر پایه مبانی نظری و پیش‌نگاشته‌های تحقیق و نیز مصاحبه با گروهی از دانشجویان، اعضای هیئت‌علمی، کارکنان و مدیران دانشگاه تدوین شد. در واقع، ارزیابی رضایتمندی دانشجویان از کیفیت آموزشی بر اساس دیدگاهها و نظرهای آنان صورت گرفته است. پیش از این، برخی محققان (Berdie, ۱۹۷۱; Pike, ۱۹۹۶; DiBiase, ۲۰۰۴; Rhodes and Nevill, ۱۹۹۶) «خود-گزارش‌دهی»^۸ به عنوان شیوه‌ای مناسب برای سنجش رضایت دانشجویان یاد کرده‌اند. برای تعیین اعتبار محتوای پرسشنامه به دیدگاههای یک گروه متشکل از چند عضو هیئت‌علمی و پژوهشگر در حوزه آموزش عالی کشاورزی رجوع شد. همچنین، در این مرحله فهرست گویه‌های مدون شده برای ارزیابی کیفیت آموزشی

v. Integration, Assurance, Management and Maintenance of Quality

۸. Self-reporting

به صورت انتهای- باز در اختیار گروهی از دانشجویان و اعضای هیئت‌علمی قرار گرفت و ضمن گفتگو (مصاحبه در خصوص موضوع) از آنها درخواست شد تا موارد لحاظ نشده به انتهای مجموعه نشانگرهای هر مؤلفه اضافه و گویه‌های نامفهوم مشخص شود. پس از دریافت پرسشنامه اولیه نظرهای پاسخگویان مطالعه و نشانگرهای بیان شده توسط آنها به فهرست اولیه اضافه شد و بدین ترتیب، فهرست نهایی نشانگرها در پنج مؤلفه به دست آمد. به منظور حصول اطمینان از پایایی پرسشنامه مورد استفاده ضریب آلفای کرونباخ برای بخش اصلی پرسشنامه؛ یعنی رضایت دانشجویان از کیفیت آموزشی محاسبه شد و ضریب $\alpha = 0.69$ به دست آمد و نشان داد پایایی پرسشنامه مورد استفاده در حد قابل قبولی است. جامعه آماری تحقیق شامل کلیه دانشجویان رشته‌های کشاورزی در مقاطع مختلف دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان در سال تحصیلی ۱۳۸۸-۸۹ بوده است (۱۶۱۸). بر اساس فرمول کوکران حجم نمونه $n = 180$ نفر برآورد شد و به شیوه تخصیص متناسب، دانشجویان رشته‌ها و مقاطع مختلف تحصیلی انتخاب و پرسشنامه تکمیل شد. فرضیه اصلی تحقیق این است که بین ویژگیهای فردی و تحصیلی پاسخگویان با رضایت دانشجویان از کیفیت آموزشی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. برای آزمون این فرضیه از ضریب همبستگی بهره گرفته شده است. تجزیه و تحلیل داده‌ها و اطلاعات گردآوری شده در این تحقیق با کمک نرم‌افزار SPSS انجام شده است.

یافته‌ها

الف. توصیف مؤلفه‌های کیفیت آموزشی

به منظور سهولت درک و ارزیابی پاسخگویان، مجموعه گویه‌های مرتبط با کیفیت آموزشی بر اساس الگوها و مطالعات پیشین و قرایت مفهومی به پنج گروه تقسیم شده و اولویت‌بندی گویه‌های مرتبط با هر مؤلفه بر اساس میانگین صورت گرفته است. در مواردی که میانگینهای همسان بوده است، نشانگر دارای انحراف معیار کمتر در اولویت قرار گرفته است.

با توجه به یافته‌های جدول ۱، از بین نشانگرهای مؤلفه «محتواء روشهای آموزشی و برنامه درسی رشته تحصیلی»، دانشجویان بیشترین رضایت خود را در خصوص «جذابیت و علاقه برانگیز بودن رشته تحصیلی» (۷/۱۸۸)، «مفید بودن دروس تخصصی در ارتقای دانش، بیشن و مهارت حرفه‌ای و تخصصی دانشجویان» (۷/۰۳۰)، «آشنایی کونی با رشته تحصیلی خویش» (۶/۹۳۱)، «قبل دسترس بودن کتابها و منابع درسی تخصصی رشته» (۶/۶۶۳)، «کیفیت کلی ارائه دروس تخصصی در رشته تحصیلی» (۶/۵۰۰) و «تعداد واحدهای تخصصی ارائه شده در رشته تحصیلی» (۶/۴۳۶) خویش عنوان کرده‌اند.

جدول ۱- میزان اهمیت و رضایت دانشجویان از کیفیت محتوا، روشهای آموزشی و برنامه درسی

اولویت	میزان رضایت			میزان اهمیت			نشنگرهای
	اولویت	انحراف معیار	میانگین	اولویت	انحراف معیار	میانگین	
۱۱	۲/۳۲۸	۶/۰۴۰	۱۳	۲/۷۵۵	۸/۴۸۵	۱۳	اشناختی با رشته تحصیلی هنگام انتخاب رشته (انتخاب آگاهانه)
۳	۲/۹۳۰	۶/۹۳۱	۷	۲/۱۲۳	۸/۷۱۳	۷	اشناختی کوتی با رشته تحصیلی خوبش (ترکیب دروس، هدف و جایگاه رشته و مقطع وغیره)
۱	۲/۶۹۰	۷/۱۸۸	۱۰	۲/۶۰۹	۸/۷۰۳	۱۰	جدایت و علاقه‌برانگیز بودن رشته تحصیلی
۱۰	۲/۹۵۳	۶/۰۸۰	۱۵	۲/۴۹۶	۸/۱۷۸	۱۵	آزادی عمل در انتخاب واحدهای درسی (با توجه به مدرس، زمان برگزاری و...)
۲۱	۳/۱۱۶	۴/۹۹۰	۲۰	۳/۲۸۳	۶/۶۹۳	۲۰	تعداد واحدهای عمومی
۱۹	۲/۸۷۸	۵/۳۷۷	۱۹	۳/۱۰۲	۶/۷۲۳	۱۹	کیفیت ارائه دروس عمومی
۲۰	۴/۹۹۵	۵/۲۸۷	۲۱	۳/۵۰۹	۶/۲۱۸	۲۱	مفید بودن دروس عمومی در رشته تحصیلی (برای گذراندن سایر دروس و کسب داشت و مهارت‌های عمومی)
۱۲	۲/۷۹۷	۵/۹۳۱	۱۸	۲/۹۱۱	۷/۱۵۸	۱۸	تعداد واحدهای دروس پایه
۱۴	۲/۵۶۹	۵/۸۰۲	۱۶	۲/۴۷۳	۷/۱۸۹۱	۱۶	کیفیت ارائه دروس پایه
۸	۲/۲۴۴	۶/۱۲۹	۱۷	۲/۷۱۴	۷/۸۲۲	۱۷	سودمندی دروس پایه برای گذراندن دروس تخصصی در رشته تحصیلی
۶	۲/۴۳۹	۶/۴۳۵	۱۴	۲/۲۹۹	۸/۳۶۰	۱۴	تعداد واحدهای تخصصی در رشته تحصیلی
۲	۲/۴۹۲	۷/۰۳۰	۲	۱/۹۴۷	۸/۹۲۰	۲	مفید بودن دروس تخصصی در ارتقای داشت، بیش و مهارت حرفه‌ای و تخصصی دانشجویان (مورد نیاز بازار کار)
۵	۲/۳۷۶	۶/۵۰۰	۶	۲/۹۲	۸/۷۴۰	۶	کیفیت کلی ارائه دروس تخصصی در رشته تحصیلی
۱۳	۲/۸۷۷	۵/۸۴۰	۵	۲/۱۷۹	۸/۷۵۲	۵	میزان واحدهای عملی در رشته تحصیلی
۱۷	۲/۶۵۱	۵/۵۲۵	۸	۲/۶۴۱	۸/۷۱۳	۸	انطباق دروس عملی و کلاسی در رشته تحصیلی
۱۵	۲/۷۳۴	۵/۶۹۳	۴	۲/۰۲۱	۸/۷۶۰	۴	کیفیت کلی واحدهای عملی در رشته تحصیلی
۹	۲/۷۲۴	۶/۱۰۹	۹	۲/۱۶۶	۸/۷۱۰	۹	ارتباط و پیکارچگی منطقی و موضوعی واحدها در طول دوره (بر حسب پیش‌نیازها و زمان برگزاری در ترم‌های مختلف)
۷	۲/۶۵۴	۶/۳۲۷	۱۱	۱/۹۹۷	۸/۵۷۴	۱۱	تزریق و ترکیب (تنوع) واحدهای رشته در کل دوره (کارشناسی یا کارشناسی ارشد)
۱۶	۲/۹۵۰	۵/۶۱۴	۱۲	۲/۲۹۳	۸/۵۷۶	۱۲	برنامه‌ریزی کلاسها در طول هفته
۱۸	۲/۶۶۳	۵/۰۰۵	۳	۲/۷۴۰	۸/۷۷۲	۳	کیفیت و محتوا جزوی درسی
۴	۲/۲۸۴	۶/۶۸۳	۱	۱/۹۳۱	۹/۰۵۰	۱	قابل دسترس بودن کتابها و منابع درسی تخصصی در رشته تحصیلی

طبق یافته‌های جدول ۲، از بین نشنگرهای مؤلفه «کیفیت فعالیت و نحوه تدریس استادان» بیشترین رضایت دانشجویان از «مدیریت زمان و کنترل نظم در کلاسها» (۷/۳۰۷)، «مشارکت دادن دانشجویان در امور پژوهشی و کارهای علمی» (۷/۱۷۸)، «یافای سرافصلها و هدفهای مورد انتظار از درس در ابتدای ترم» (۶/۸۴۲)، «مشارکت دهنده دانشجویان در بحثهای کلاسی و تسلط علمی و تخصصی بر موضوع درس» (۶/۷۹۲) است.

جدول ۲- میزان اهمیت و رضایت دانشجویان از کیفیت فعالیت و نحوه تدریس استادان

اولویت	انحراف معیار	میزان رضایت		میزان اهمیت		نشانگرها
		میانگین	اولویت	انحراف معیار	میانگین	
۳	۲/۴۲۸	۶/۸۴۲	۱۶	۱/۹۴۴	۸/۸۹۱	بیان شفاف سرفصلها و هدفهای مورد انتظار از درس در ابتدای ترم
۷	۲/۲۷۷	۶/۷۵۲	۲۳	۱/۹۰۶	۸/۷۸۲	پایندی به یک برنامه زمانی مشخص برای ارائه دروس، تکالیف دانشجویان، برگزاری امتحان و غیره در طول ترم
۱۲	۲/۵۱۱	۶/۴۱۶	۲۰	۲/۰۴۰	۸/۸۰۲	معرفی و استفاده از منابع درسی متنوع و مناسب در ارتباط با هر درس
۱۹	۲/۵۶۳	۶/۲۴۸	۹	۱/۴۵۶	۹/۰۲۰	ارائه به موقع جزویه به دانشجویان در هر ترم
۱۱	۲/۵۵۶	۶/۴۶۵	۲۱	۱/۷۳۳	۸/۸۰۲	استفاده مناسب از وسائل کمک آموزشی (وبینتو پروژکتور، دیتاو پروژکتور، اورده، فیلم و غیره) در کلاس درس
۱۰	۲/۲۲۶	۶/۵۲۵	۲۷	۱/۸۸۶	۸/۷۳۳	از استگی و جذبه ظاهری
۲۱	۲/۲۸۳	۶/۲۲۸	۱۷	۱/۷۲۰	۸/۸۹۱	شور و شوق برای فعالیت آموزشی در کلاس درس و کار با دانشجویان
۱	۲/۵۵۱	۷/۳۰۷	۲۶	۱/۸۸۹	۸/۷۵۲	مدیریت زمان و کنترل ظلم در کلاسها شروع و اتمام کلاس در زمان مقرر و تقسیم زمان کلاس بین مطالب مختلف)
۱۳	۲/۵۷۰	۶/۴۰۶	۱۸	۱/۶۴۳	۸/۸۶۱	حضور داشتن در ساعت غیر کلاسی طبق یک برنامه معین در دفتر کار خود برای مشاوره به دانشجویان
۲	۲/۳۷۴	۷/۱۷۸	۱۵	۱/۸۳۳	۸/۹۲۱	مشارکت دادن دانشجویان در امور پژوهشی و کارهای علمی
۳۴	۲/۷۴۰	۵/۴۲۶	۲۴	۱/۹۲۱	۸/۷۸۲	برقراری ارتباط و تعامل با تک تک دانشجویان و درک شرایط خاص در دانشجو
۳۱	۲/۷۳۷	۵/۶۸۳	۳	۱/۴۰۴	۹/۷۵۲	مهارت در تدریس دروس عملی
۳۲	۲/۵۸۴	۵/۶۸۳	۱۰	۱/۸۳۶	۹/۰۱۰	ایجاد انگیزه و علاقه در دانشجویان
۳۵	۲/۵۷۶	۵/۳۷۶	۱۳	۱/۹۶۷	۸/۹۹۰	فرآهم سازی یک جو روحی - روانی مناسب و محیط دوستانه در کلاس درس
۲۹	۲/۶۲۰	۵/۹۱۱	۲	۱/۰۵۶	۹/۷۶۲	تشویق خلاصتی و ابتکار دانشجویان در انجام دادن تکالیف، پروژه‌ها، تحقیق و غیره و ارجاعی به تلاش‌های آنها
۲۶	۲/۴۷۲	۵/۹۹۰	۲۵	۲/۲۰۳	۸/۵۰۵	در نظر گرفتن سطح معلومات قبلی دانشجویان در ارائه محتوا و مطالب درسی
۲۴	۲/۱۶۱	۶/۰۳۰	۷	۱/۴۸۷	۹/۰۹۹	مناسب بون حجم محتوا و مطلب ارائه شده در یک درس
۲۲	۲/۳۷۹	۶/۰۴۰	۲۹	۱/۹۱۰	۸/۷۶۳	منطقی بون میزان تکالیف در نظر گرفته شده برای یک درس
۲۰	۲/۲۸۴	۶/۲۲۸	۱۹	۱/۸۸۹	۸/۸۲۲	استفاده از شیوه‌های مختلف ارزیابی دانشجویان به طور مذکور مناسب با هر درس (کوییز، امتحان تکی، سمبیار و پروژه دانشجویی و غیره)
۳۰	۲/۶۷۲	۵/۸۰۲	۳۱	۲/۲۵۴	۸/۶۷۳	دادن بازخورد و آغاز ساختن دانشجویان از نتایج ارزشیابی (امتحانات، تکالیف کلاسی و غیره) و هدایت اصلاحی آنها
۲۸	۲/۵۴۱	۵/۹۴۱	۳۳	۲/۲۵۳	۸/۶۲۴	بیان خلاصه درس جلسه قبل در ابتدای هر جلسه توان با جمع‌بندی پایابی (ارتباط دادن مطالب جلسات مختلف برای حفظ پیوستگی در ارائه مطالب در طول ترم)
۱۷	۲/۵۹۷	۶/۲۷۷	۲۵	۲/۰۳۸	۸/۷۸۲	ارائه مطالب کاربردی با استفاده از مثالهای عینی در حین تدریس
۱۶	۲/۴۴۲	۶/۱۲۷	۲۲	۱/۸۷۳	۸/۷۹۲	تشویق دانشجویان به فکر و طرح پرستش و پاسخدهی مناسب به آنها
۳۳	۲/۵۶۷	۵/۵۲۵	۳۲	۲/۰۶۰	۸/۶۷۳	پذیرش انتقادها و پیشنهادهای دانشجویان (انتقادپذیری)
۲۵	۲/۰۰۶	۶/۰۰۰	۲۸	۲/۰۶۸	۸/۷۳۳	تلاش برای ارائه موضوعات و مطالب جدید
۵	۲/۳۳۷	۶/۷۹۲	۱۱	۱/۷۵۲	۹/۰۱۰	تسلط علمی و شخصی بر موضوع درس
۸	۲/۰۷۷	۶/۶۴۴	۱۲	۱/۷۲۰	۹/۰۰۰	انتقال مطالب به شیوه قابل فهم

۴	۲/۱۷۸	۶/۱۸۴۲	۱۴	۱/۱۸۴۵	۸/۹۳۱	مشارکت‌دهی دانشجویان در بخش‌های کلاسی
---	-------	--------	----	--------	-------	---------------------------------------

اولویت	میزان رضایت			میزان اهمیت			نشانگرهای مطلعات عمومی
	اولویت	انحراف معیار	میانگین	اولویت	انحراف معیار	میانگین	
۹	۲/۱۷۸	۶/۵۶۴	۳۴	۱/۱۸۲	۸/۵۱۵		اسفاره از روش‌های مختلف آموزشی در طول ترم بسته به ماهیت درس (سخنرانی، بحث گروهی، بازدید، نمایش فیلم و غیره)
۲۲	۲/۲۴۰	۵/۹۸۰	۲۰	۱/۶۶	۸/۷۱۲		گشاده‌بودی و برخورد مناسب با دانشجویان (تکریم دانشجویان مبتنی بر احترام متقابل)
۶	۲/۱۹۷	۶/۷۷۲	۸	۱/۶۰۱	۹/۵۰		تعهد و احسان مستولیت در قالب یادگیری دانشجویان
۱۴	۲/۰۷۰	۶/۱۳۷	۶	۱/۶۷۷	۹/۱۱۹		انعطاف‌پذیری در برگزاری کلاس در موارد خاص با توجه به شرایط دانشجویان
۱۵	۲/۰۵۶	۶/۳۲۷	۱	۱/۳۹۳	۹/۹۱۱		ترغیب و تشویق دانشجویان به انجام دادن کار عملی و تجربی
۱۸	۲/۰۷۳	۶/۲۶۷	۵	۱/۵۷۵	۹/۱۱۴		رجایت عدالت و عدم تبیین بین دانشجویان
۲۳	۲/۱۳۵	۶/۰۴۰	۴	۱/۶۲۱	۹/۱۶۸		

مطابق یافته‌های جدول ۳، از بین نشانگرهای مؤلفه «عملکرد و فعالیت دانشجویان»، دانشجویان بیشترین رضایت خود را از «علاقه به رشته تحصیلی (۶/۰۷۰)»، رغبت و علاقه به مطالعه و یادگیری (۶/۲۶۷)، شخصیت و بلوغ رفتاری دانشجویان هم‌گروهی و هم‌ورودی در جریان تعامل با یکدیگر و با استادان (۶/۰۵۰)، و تلاش دانشجویان برای یادگیری مهارت‌های جانبی در طی تحصیل (۶/۰۰۰) اظهار داشته‌اند.

جدول ۳- میزان اهمیت و رضایت دانشجویان از عملکرد و فعالیت دانشجویان

اولویت	میزان رضایت			میزان اهمیت			نشانگرهای مطلعات عمومی
	اولویت	انحراف معیار	میانگین	اولویت	انحراف معیار	میانگین	
۱	۲/۶۲۰	۶/۲۰۷	۲	۱/۱۳۹	۹/۷۰۳		علاقه دانشجویان به رشته تحصیلی خوبیش
۲	۲/۱۹۳	۶/۲۶۷	۶	۱/۷۱	۹/۶۲۴		رغبت و علاقه دانشجویان به مطالعه و یادگیری
۸	۲/۲۵۴	۵/۰۰۲	۳	۱/۴۰۴	۹/۶۱۴		تلاش دانشجویان برای کار عملی و اموختن مهارت‌های حرفه کشاورزی
۱۲	۲/۰۵۴	۵/۶۶۳	۱۵	۲/۱۶۷	۸/۹۴۱		اشناختی قلی دانشجویان با حرفه کشاورزی و داشتن تجربه کار کشاورزی
۱۱	۲/۲۸۵	۵/۷۱۳	۱۴	۱/۹۴۶	۸/۸۵۱		تعامل دانشجویان با محیط‌های واقعی کشاورزی در جریان تحصیل (مزارع، واحدهای تولیدی و مراکز مربوط)
۴	۲/۱۷۶	۶/۰۰۰	۱۳	۱/۶۲۹	۸/۸۴۲		تلاش دانشجویان برای یادگیری مهارت‌های جانبی در طی تحصیل (زبان، کارهای هنری، نوافرماز، سبب و کار و غیره)
۳	۲/۰۵۲	۶/۰۵۰	۱	۲/۴۰۷	۸/۷۲۲		شخصیت و بلوغ رفتاری دانشجویان هم‌گروهی و هم‌ورودی در جریان تعامل با یکدیگر و با استادان
۵	۲/۱۷۰	۵/۹۴۱	۷	۱/۹۱۲	۸/۷۷۲		روابط علمی بین دانشجویان (تعامل سازنده و کمک به هم‌دیگر در یادگیری دروس و انجام دادن تکالیف)
۱۴	۲/۰۷۱	۵/۰۵۴	۵	۱/۹۸۴	۸/۷۳۳		مشارکت در کارهای علمی غیر کلاسی (همایشها علمی، انتشار مقالات علمی، و...)
۶	۲/۱۴۰	۵/۱۹۱	۱۱	۱/۷۷۷	۸/۷۳۳		مشارکت دانشجویان در کارهای گروهی با هم‌دیگر
۹	۲/۱۷۷	۵/۷۵۲	۸	۱/۹۳۸	۸/۶۲۴		همکاری دانشجویان در پژوهش‌های علمی و تحقیقاتی استادان

ادامه جدول ۳

میزان رضایت			میزان اهمیت			نشانگرها
اولویت	انحراف معیار	میانگین	اولویت	انحراف معیار	میانگین	
۱۰	۲/۵۵۳	۵/۷۷۳	۱۰	۱/۹۷۶	۸/۵۸۴	مشارکت دانشجویان در فعالیتهای فوق برنامه از طریق نشکنی‌های دانشجویی تغییر انجمد علمی، بسیج دانشجویی و غیره)
۱۳	۲/۴۹۷	۵/۶۶۳	۱۲	۲/۱۱۱	۸/۳۰۷	پرداختن دانشجویان به امر تحقیق در کنار گذراندن واحدها
۷	۲/۵۶۹	۵/۸۷۲	۴	۱/۹۹۴	۸/۲۶۷	اگاهی دانشجویان از قوانین و مقررات، وظایف، حقوق، اختیارات و مستولیت‌های خود
۱۵	۲/۷۷۷	۴/۴۳۶	۹	۲/۲۵۵	۸/۲۴۸	امیدواری دانشجویان به آینده شغلی

طبق یافته‌های جدول ۴، از بین نشانگرها مولفه «مدیریت، قوانین و مقررات و کارکنان»، بیشترین رضایت دانشجویان به «برخورد مناسب با تخلفات آموزشی دانشجویان (۱۹۸/۶)، فضای کلی حاکم در گروه آموزشی (۵/۰۵۹)، تعامل مناسب کارکنان با دانشجویان (۵/۷۱۳)، و تعامل مناسب مدیران دانشگاه با دانشجویان (۵/۶۹۳)» مربوط می‌شود.

جدول ۴- میزان اهمیت و رضایت دانشجویان از کیفیت مدیریت، قوانین و مقررات و کارکنان

میزان رضایت			میزان اهمیت			نشانگرها
اولویت	انحراف معیار	میانگین	اولویت	انحراف معیار	میانگین	
۹	۲/۵۹۶	۵/۲۰۸	۸	۲/۱۹۶	۸/۷۴۳	اطلاع‌رسانی مناسب به دانشجویان در خصوص قوانین و مقررات و وظایف و حقوق و اختیارات آنها
۵	۲/۵۲۰	۵/۶۵۳	۶	۱/۱۴۴	۸/۸۳۲	تناسب قوانین و مقررات با شرایط دانشجویان
۶	۲/۵۳۹	۵/۵۹۴	۱۱	۲/۱۲۱	۸/۶۰۴	رونده‌داری امور آموزشی و دانشجویی
۱۱	۲/۵۹۰	۴/۹۵۰	۱۰	۱/۸۸۹	۸/۶۵۳	توجه به نظرهای دانشجویان در تقویت و اصلاح آیننامه‌ها، قوانین و مقررات مربوط دانشجویان
۱۰	۲/۸۳۲	۵/۱۰۹	۵	۱/۸۳۰	۸/۹۰۱	توجه به نظرهای دانشجویان از سوی مدیران گروههای آموزشی
۸	۲/۴۵۱	۵/۳۳۷	۲	۱/۸۳۵	۸/۹۵۰	معرفی رشته تحصیلی به دانشجویان در ابتدای ورود آنها (ترکیب دروس، هدف و جایگاه رشته و مقاطعه و غیره)
۲	۲/۵۹۵	۶/۰۵۹	۳	۱/۶۵۲	۸/۹۵	فضای کلی حاکم در گروه آموزشی مربوط (تعامل استادان با همیگر و با دانشجویان)
۳	۲/۵۹۴	۵/۷۱۳	۷	۱/۸۷۸	۸/۷۵۲	تعامل مناسب کارکنان با دانشجویان
۴	۲/۶۸۲	۵/۶۹۳	۴	۱/۶۸۷	۸/۹۲۱	تعامل مناسب مدیران با دانشجویان (در سطح دانشکده و دانشگاه)
۱	۲/۴۸۶	۶/۱۹۸	۹	۱/۹۲۰	۸/۶۷۳	برخورد مناسب با تخلفات آموزشی دانشجویان
۷	۲/۶۱۹	۵/۳۷۶	۱	۱/۶۳۴	۹/۱۸۲	حمایت گروههای آموزشی از ابتكارات و فعالیت‌های علمی دانشجویان و تشویق مناسب دانشجویان نمونه

طابیق یافته‌های جدول ۵، از بین نشانگرها مولفه «کیفیت امکانات، زیرساختها و امور پشتیبانی» دانشجویان بیشترین رضایت خود را از «امکانات غذانوری و بوشه (۰۰۶)، خدمات اینترنتی ارائه شده به دانشجویان (۵/۹۱۱)، فعالیت‌های فرهنگی در سطح دانشگاه (۵/۷۹۲)، سرویس حمل و نقل و خدمات کتابخانه‌ای ارائه شده به دانشجویان (۵/۷۴۳)» اظهار داشته‌اند.

جدول ۵- میزان اهمیت و رضایت دانشجویان از کیفیت امکانات، زیرساختها و امور پشتیبانی

ردیف	میزان رضایت			میزان اهمیت			نشانگرها
	اولویت	انحراف معیار	میانگین	اولویت	انحراف معیار	میانگین	
۱۶	۲/۴۶۵	۴/۸۴۲	۹	۲/۱۵۷	۸/۸۴۲	کلاسهای درس (آجودیه، دما، نور، راحتی و چیدمان صندلها)	
۱۰	۲/۷۳۳	۵/۱۴۹	۱	۲/۰۶۶	۹/۸۷۱	خدمات کامپیوترا ارائه شده به دانشجویان (تعداد کامپیوترا، مدت زمان استفاده، دسترسی به نرم افزارها، خدمات فنی توسط کارکنان مرکز و غیره)	
۲	۲/۶۰۴	۵/۹۱۱	۳	۱/۱۸۷۳	۹/۰۵۰	خدمات ایستادن ارائه شده به دانشجویان (سرعت، مدت زمان استفاده، شرایط استفاده و غیره)	
۵	۲/۵۲۴	۵/۷۰۳	۴	۱/۱۸۲۵	۹/۰۴۰	خدمات کتابخانه‌ای ارائه شده به دانشجویان (وجود داشتن منابع علمی لازم و سهولت استفاده)	
۱۵	۲/۸۲۸	۴/۹۴۱	۱۰	۲/۲۰۱	۸/۸۴۲	دسترسی دانشجویان به فضاهای مناسب برای مطالعه	
۴	۲/۹۵۵	۵/۷۹۳	۱۵	۲/۵۰۳	۸/۷۱۳	سرویس محل و قلع	
۱	۴/۶۰۳	۶/۱۹۹	۱۱	۲/۱۵۳	۸/۸۱۲	غذاخوری و بوفه	
۶	۲/۶۴۹	۵/۶۹۳	۸	۲/۲۸۶	۸/۸۵۱	محیط خوابگاه	
۱۹	۲/۴۹۱	۴/۵۹۰	۷	۲/۰۹۹	۸/۸۸۱	ارائه خدمات درمانی و پهدادشی به دانشجویان	
۱۲	۲/۷۵۳	۵/۱۰۹	۶	۲/۰۸۳	۸/۹۰۱	ارائه خدمات رفاهی مناسب به دانشجویان (مشاوره، کمک هزینه و غیره)	
۱۴	۲/۸۷۷	۵/۰۵۹	۵	۲/۰۹۷	۹/۰۴۰	دسترسی دانشجویان به امکانات مناسب برای گذراندن واحدهای علمی (تجهیزات و محیط آزمایشگاه، گلخانه، کارگاه، مرتعه و نیزه)	
۱۸	۲/۷۹۳	۴/۶۷۳	۲	۲/۲۴۰	۹/۷۳۳	دسترسی دانشجویان به تجهیزات و امکانات لازم برای پژوهش (اعتبارات، مواد آزمایشگاهی و غیره)	
۱۷	۲/۷۳۵	۴/۷۳۳	۱۴	۲/۲۵۹	۸/۷۲۳	امکانات و تسهیلات برای بازدیدها و اردوهای دانشجویی	
۹	۲/۶۲۳	۵/۲۶۷	۱۳	۲/۱۱۱	۸/۷۲۳	ارائه آموزش‌های فوق‌برنامه برای دانشجویان (دورها و کارگاه‌های آموزشی)	
۳	۲/۵۷۸	۵/۷۹۲	۱۸	۲/۰۶۲	۸/۴۵۵	فعالیتهای فرهنگی در سطح دانشگاه (مراسم مذهبی، اصور هنری و غیره)	
۱۳	۲/۶۱۵	۵/۱۰۹	۱۲	۱/۸۰۶	۸/۷۶۲	برنامه‌ریزی برای اوقات فراغت دانشجویان	
۷	۲/۴۲۲	۵/۶۳	۱۹	۲/۰۵۰	۸/۲۲۸	فعالیت تشکلهای دانشجویی	
۱۱	۲/۶۳۵	۵/۱۳۹	۱۷	۲/۱۴۲	۸/۶۵۳	امکانات و تسهیلات ورزشی	
۸	۲/۴۶۴	۵/۴۵۵	۱۶	۲/۱۷۴	۸/۷۱۳	تخصصی اعتبارات لازم به فعالیتهای دانشجویی از سوی واحدهای مربوط	

ب. سطح‌بندی رضایت دانشجویان از کیفیت مؤلفه‌های مختلف آموزشی

از آنجا که هر یک از نشانگرها که فقط جزوی از کیفیت یک مؤلفه را نشان می‌دهند، به طور واقعی و نیز از دیدگاه دانشجویان از اهمیت و وزن یکسانی برخوردار نیستند، برای دستیابی به امتیاز کلی کیفیت هر مؤلفه ابتدا میانگین اهمیت هر گویه به عنوان وزن در میزان رضایت هر پاسخگو از آن گویه ضرب و سپس، امتیاز کلی هر مؤلفه از طریق جمع جبری کلیه گویه‌های وزن دار شده آن مؤلفه به دست آمده است (رابطه ۱). در نهایت، بعد از محاسبه نمره ترکیبی هر مؤلفه به طور جداگانه، با جمع جبری کلیه نمرات ترکیبی مؤلفه‌های پنج گانه، نمره نهایی مربوط به کیفیت آموزشی به دست آمده است.

رابطه ۱:

$$TS = \sum_{i=1}^n X_{ij} * W$$

در این معادله: TS = امتیاز کل هر مؤلفه X_{ij} = امتیاز گویه i مربوط به پاسخگوی j
 W = وزن مربوط به مؤلفه مورد نظر که از طریق میانگین ستون مربوط به اهمیت هر گویه به دست می‌آید.

به منظور سطح‌بندی هر کدام از مؤلفه‌های کیفیت آموزشی بر اساس امتیاز کل می‌توان بر اساس «فاصله انحراف معیار از میانگین» یا معیار^۳ ISDM قضاوت زیر را انجام داد:

میانگین - انحراف معیار < امتیاز هر مؤلفه > سطح پایین

میانگین + انحراف معیار امتیاز هر مؤلفه - انحراف معیار : سطح متوسط

میانگین + انحراف معیار > امتیاز هر مؤلفه : سطح بالا

بر اساس نتایج جدول ۶ به طور کلی کیفیت آموزشی از دیدگاه نزدیک به ۱۹ درصد پاسخگویان در سطح پایین، از دیدگاه نزدیک به ۶۲ درصد پاسخگویان در سطح متوسط و از دیدگاه نزدیک به ۱۹ درصد پاسخگویان در سطح بالا قرار دارد.

جدول ۶- سطح‌بندی رضایت دانشجویان از کیفیت آموزشی

ردیف	سطح کیفیت	فراوانی	درصد
۱	پایین	۳۴	۱۸/۹۹
۲	متوسط	۱۱۲	۶۱/۶۷
۳	بالا	۳۴	۱۸/۸۹
جمع			۱۰۰
کمینه: ۱۰۵۵ بیشینه: ۹۰۷۰ میانگین: ۵۳۰۰/۵۹ انحراف معیار: ۱۴۶۲۰/۰۸			

ج. رابطه بین ویژگیهای فردی و تحصیلی با رضایت دانشجویان از کیفیت آموزشی
 با توجه به فاصله‌ای بودن مقیاس کیفیت آموزشی و فاصله‌ای و نسبی بودن مقیاس سنجش متغیرهای تحصیلی و فردی مورد نظر، برای بررسی رابطه این دو دسته؛ یعنی رضایت دانشجویان از کیفیت آموزشی با ویژگیهای فردی و تحصیلی پاسخگویان از ضریب همبستگی پیرسون استقاده شده است. بر اساس نتایج به دست آمده (جدول ۷)، از بین روابط مورد بررسی فقط چهار مورد در سطح 0.05 معنادار شده است. بر اساس این نتایج می‌توان گفت که رابطه منفی و معناداری بین «سن» با رضایت از کیفیت مؤلفه «محتوء، روش‌های آموزشی و برنامه درسی رشته» و رابطه مثبت معناداری بین «آمید به کسب آمادگی و

۶. Interval of Standard Deviation from Mean

مهارت شغلی» با رضایت از کیفیت مؤلفه «فعالیت و نحوه تدریس استادان»، بین «پیشرفت تحصیلی» با رضایت از کیفیت مؤلفه «محتواء روشهای آموزشی و برنامه درسی رشته» و بین «بازدیدهای علمی» با رضایت از کیفیت مؤلفه «امکانات، زیرساختها و امور پشتیبانی» وجود دارد. این نتایج با یافته‌های برخی مطالعات پیشین (Ramsden, ۲۰۰۵; Wilson et al., ۱۹۹۷; Richardson, ۱۹۹۱) در خصوص معناداری رابطه بین رضایت دانشجویان از کیفیت آموزشی و انگاره‌های آموزشی و دستاوردهای یادگیری، از جمله پیشرفت تحصیلی، همسو است.

جدول ۷- همبستگی بین متغیرهای فردی و تحصیلی و مؤلفه‌های کیفیت آموزشی

مؤلفه‌های کیفیت						متغیرهای فردی و تحصیلی
کلیت کیفیت آموزشی	امکانات، زیرساختها و امور پشتیبانی	مدیریت، قوانین و مقررات و کارکنان	دانشجویان	فعالیت و نحوه تدریس استادان	محتواء روشهای آموزشی و برنامه درسی رشته	
۰/۰۵۹	۰/۱۰۵	۰/۰۹۷	۰/۰۹۳	۰/۱۷۵	-۰/۲۱۸*	سن
۰/۰۵۷	۰/۱۳۴	۰/۰۹۶	۰/۰۸۴	۰/۲۲۷*	۰/۰۶۶	آمادگی و مهارت شغلی
۰/۱۲۱	۰/۰۳۵	۰/۰۴۸	۰/۰۱۹	۱/۱۵۳۱	۰/۲۰۷*	پیشرفت تحصیلی
۰/۱۷۹۹	۰/۴۲۵*	۰/۰۹۱	۰/۱۴۰	۰/۱۶۴	۰/۱۲۵	بازدیدهای علمی
۰/۰۹۶	۰/۱۲۷	۰/۱۳۸	۰/۰۴۷	۰/۱۰۹	۰/۱۲۴	پژوهش‌های علمی (میدانی و تحقیقاتی) انجام شده در دوران تحصیل
**: معناداری در سطح ۰/۰۱ و *: معناداری در سطح ۰/۰۵						

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که از نظر بیشتر دانشجویان کیفیت مؤلفه‌های مورد مطالعه وضعیت مطلوبی ندارد. از این‌رو، برنامه‌ریزی و اقدام مقتصی برای ارتقای کیفیت کلی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان امری ضروری به شمار می‌رود. بنا به پژوهش‌های پیشین (Pezeshki Rad and Mohtashem, ۲۰۰۳; Bazargan, ۲۰۰۹)، نخستین گام ارتقای کیفیت، شناسایی و ارزیابی وضعیت موجود کیفیت در گروهها و واحدهای آموزشی است. با وجود این، شواهد حاکی از آن است که از بین گروههای مختلف آموزشی مستقر در دانشگاه فقط چند گروه در خصوص ارزیابی درونی - به عنوان مرحله آگاهی از کیفیت^{۱۰} از طریق ارزیابی کیفیت^{۱۱} - اقدام کرده‌اند. چنین وضعیتی به نوعی می‌تواند نشان دهنده

نگرش نامساعد یا کم توجهی قریب به اتفاق گروههای آموزشی به مقوله ارزیابی و تضمین کیفیت باشد. این در صورتی است که تعالیٰ کیفیت همگام با توسعه کمی نه یک گزینه تجملاتی و حاشیه‌ای، بلکه یک اقدام ضروری و حیاتی به شمار می‌رود (Tsinidou et al., ۲۰۱۰; Harvey and Williams, ۲۰۱۰).

پس از ارزیابی درونی لازم است برنامه‌ریزی راهبردی برای اعتبارسنجی، تضمین کیفیت و پیاده‌سازی مدیریت جامع کیفیت^{۱۲} و دیگر الگوهای سازمانی و مدیریتی نوین نظریه کارآفرینی سازمانی، مهندسی ارزش، دانشگاه کارآفرین و سازمان یادگیرنده در دانشگاه و اخذ گواهینامه‌های معتبر تضمین و مدیریت کیفیت برای ارتقا و معرفی اعتبار نهادی و جایگاه علمی و آموزشی دانشگاه در سطح ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی- با رویکردی به رقابت‌مداری و تقاضا محوری به عنوان مشخصه حیاتی چشم‌انداز آتی نظام آموزش‌عالی- کشور- صورت گیرد. البته، این مهم به درک ضرورت امر توسط کلیه دست‌اندرکاران دانشگاه و همکاری هم‌افرازیانه همه آنها، عزم و تعهد مدیریت دانشگاه (تمهد به کیفیت^{۱۳}) در طرح‌ریزی و پیگیری یک چشم‌انداز کیفیت‌مدار^{۱۴} برای توسعه دانشگاه (برنامه‌ریزی، مدیریت و رهبری کیفیت^{۱۵}، آسیب‌شناسی کیفیت^{۱۶} در سطح دانشگاه و بازشناسی موانع کیفیت و بازنگری ساختارها و رویه‌های بازدارنده کیفیت بر مبنای مهندسی مجدد و مهندسی فرایند^{۱۷} و تحلیل سیستم‌ها و برنامه‌ریزی راهبردی و عملیاتی مقتضی متناسب با منابع و ظرفیت‌های دانشگاه نیاز دارد. در هر حال، نباید فراموش شود که کیفیت‌مداری نه یک اقدام ضربتی و مقطعي و فرمایشی از بالا به پایین، بلکه یک فرایند نرم، تدریجی، پیوسته، مشارکتی، همه‌جانبه و فرایند مدار و پویاست و حفظ کیفیت^{۱۸} به مهمی و دشواری تعالیٰ کیفیت^{۱۹} در یک مجموعه است و پویایی کیفیت^{۲۰} سخت نیازمند پایش و ارزشیابی کیفیت است.

به نظر می‌رسد اکنون که دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان به حدی قابل قبول از توسعه کمی دست پیدا کرده است، ضرورت ایجاد می‌کند که راهبردی برای توسعه کیفی دانشگاه اندیشه‌شده شود، هر چند که از منظر مدیریت جامع کیفیت، هر گام توسعه مستلزم رشد اقتضابی و متوازن ابعاد ساخت‌افزاری (کمیت) و نرم‌افزاری (کیفیت) سیستم است و از این‌رو، نمی‌توان و نباید کیفیت را به بهانه رشد کمی به تعویق انداخت. بنابراین، چنانچه الهرز (Ehlers, ۲۰۰۹) نیز خاطر نشان کرده است، فرهنگ‌سازی برای ارتقای کیفیت نیازمند وارونه‌سازی دیدگاه متعارف «اول کمیت، سپس کیفیت^{۲۱}» و جایگزینی آن با دیدگاه

۱۱. Quality Assessment

۱۲. Accreditation , Quality Assurance and Total Quality Management

۱۳. Quality Commitment

۱۴. Quality Vision

۱۵. Quality Leadership

۱۶. Quality Diagnosis

۱۷. Process Engineering

۱۸. Quality Maintenance

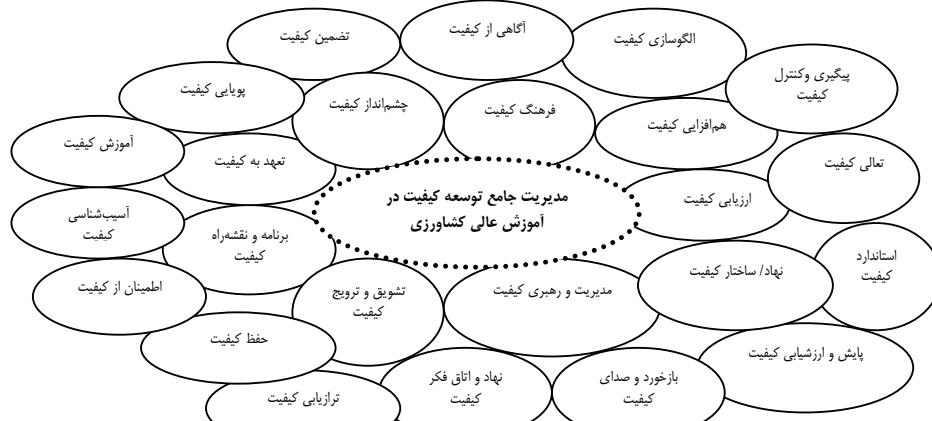
۱۹. Quality Enhancement

۲۰. Quality Dynamic

۲۱. First Quantity- then Quality

«همزمانی کمیت و کیفیت^{۲۲}» است. واقعیت این است که توسعه کیفی [بهبود ضریب مشتری مداری یا کیفیت تدریس] نسبت به توسعه کمی [ساختن تأسیسات و کتابخانه و غیره] امری کمتر ناملموس، تدریجی، پیچیده و مستلزم بازنگری رویه‌ها و ساختارها و در یک کلام، در انداختن طرحی نو برای راهبری هنرمندانه یک ارگان اجتماعی است.

در شکل ۲ مفاهیم شکل گرفته در این قسمت از بحث، بسان مؤلفه‌های کیفیت آموزشی، ترسیم شده است که از همایی و همگرایی آنها مدیریت توسعه کیفیت آموزشی محقق می‌شود. با توجه به شکل ۲، توسعه مدیریت کیفیت آموزشی در دانشگاه مستلزم همایی مجموعه‌ای از مؤلفه‌های ساختاری و کارکردی است که هم‌افزایی، همگرایی و هم‌پویایی^{۲۳} آنها برای شکل‌گیری، حفظ و تعالی کیفیت به صورتی فراگیر و همه جانبه ضروری است. تفاوت بارز مفهوم «مدیریت توسعه جامع کیفیت» که در اینجا تدوین شده است، با مفهوم رایج «مدیریت کیفیت جامع»، طرح و برجسته‌سازی رویکردی توسعه‌مدار به مقوله کیفیت به جای رویکرد متuarف است که عمدها بر شکل‌گیری و حفظ کیفیت در یک سیستم متمرکز است. از این منظر، دغدغه اصلی مدیریت دانشگاه باید فراهم‌آوردن یک محیط یادگیری کامل برای دانشجویان و بدل ساختن دانشگاه به یک مرکز یادگیری متعالی^{۲۴} باشد.

شکل ۲- شبکه مفهومی مدیریت توسعه جامع کیفیت آموزشی^{۲۵}

پیشنهادها

۲۲. Quality-Quantity Synchronicity

۲۳. Coherency, Synergism, Converging and Co-dynamism

۲۴. Excellent Learning Center

۲۵. Conceptual Web of Total Educational Quality Development Management

- برای ترغیب و الزام گروههای آموزشی به اجرای ارزیابی درونی و ارائه گزارش مربوط به صورت روشمند، برگزاری کارگاههای آموزشی در سطح دانشگاه با موضوع ارزیابی درونی و کیفیت آموزشی و دعوت از صاحبنظران امر و بهره‌گیری از راهنمایی و مشاوره ارزیابان آموزشی محجب توسط مدیریت دانشگاه پیشنهاد می‌شود.
- بهره‌گیری دانشگاه از متخصصان مدیریت کیفیت و ارزشیابی کیفیت آموزشی به صورت مشاور و تشکیل یک کارگروه مرکزی در سطح دانشگاه زیر نظر ریاست و مدیریت عالی دانشگاه و نیز کمیته‌های پهلوی دکتری کیفیت در سطح واحدهای دانشگاه سودمند و کارساز به نظر می‌رسد.
- با توجه به شرایط خاص هر یک از گروههای آموزشی، پیشنهاد می‌شود در خصوص مطالعه تطبیقی کیفیت گروههای آموزشی مختلف دانشگاه بهمنظور انتخاب گروه آموزشی برتر از نظر کیفیت و حمایتهای نهادی و بودجه‌ای ویژه از آن گروه برای ترویج فرهنگ کیفیت^{۲۶} و ایجاد رقابت میان گروههای آموزشی توانم با همکاری گروهی در بین اعضای گروههای آموزشی برای ارتقای کیفیت کلیت گروه مربوط اقداماتی صورت گیرد. این رویه را می‌توان در خصوص واحدهای اداری و معاونتهای مختلف دانشگاه از طریق سنجش رضایت مخاطبان از کیفیت خدمات مورد انتظار [بر مبنای اصل مشتری‌مداری و تکریم اریاب‌رجوع]^{۲۷} پیگیری کرد. در صورت اتخاذ چنین رویه‌ای لازم است ابعاد مختلف عملکرد واحدها و بخش‌های دانشگاه نظری بهره‌وری پژوهشی^{۲۸} گروههای آموزشی در کنار کیفیت آموزشی، کیفیت خدمات واحدهای اداری [برای نمونه از طریق ابزار سروکوال]^{۲۹} و... در نظر گرفته شود. با توجه به مرسوم بودن انتخاب پژوهشگران نمونه همزمان با هفته پژوهش به طور سالانه در سطح دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، پیشنهاد می‌شود به انتخاب، معرفی و تقدیر از مدیر نمونه، کارمند نمونه، آموزشگر نمونه، کارگر نمونه، دانشآموخته نمونه و دانشجوی نمونه بهمنظور ترویج و ترغیب کیفیت در سایر حوزه‌های علمکردی دانشگاه توجه شود. شایان ذکر است که علی‌رغم اهمیت اقداماتی از این دست به عنوان مظاهر الگوسازی کیفیت^{۳۰}، رویکرد گوهدار به جای فردendar در ترویج و تشویق کیفیت^{۳۱} در سطح دانشگاه بهمنظور بهره‌گیری از همازیابی جمعی و کارگروهی به جای تکروی و فردگرایی سودمندتر به نظر می‌رسد و می‌تواند به همازیابی کیفیت^{۳۲} در گروههای آموزشی و واحدهای مختلف دانشگاه منجر شود. این خصیصه به خوبی در روش‌شناسی و فلسفه ارزیابی درونی بازتاب یافته است.

^{۲۶}. Quality Culture^{۲۷}. Research Productivity^{۲۸}. Quality Modeling^{۲۹}. Quality encouragement^{۳۰}. Quality synergy

- اطمینان از کیفیت^{۳۱} که لازمه تضمین کیفیت و مدیریت کیفیت به شمار می‌رود، به بازخورد کیفیت^{۳۲} یا پیگیری و کنترل کیفیت^{۳۳} بهمنظور کسب بازخورد از وضعیت موجود از سوی مدیریت دانشگاه نیاز دارد. در این خصوص، سازکارهایی همانند تقویت نظام پیشنهادها و اختصاص یک نشانی الکترونیکی یا تدبیر فضایی برای درج دیدگاههای کاربران در پایگاه اینترنتی دانشگاه بهمنظور ارائه پیشنهادها، انتقادها و گزارش‌دهی مجموعه دانشگاه، اعم از دانشجو، هیئت‌علمی، کارکنان، دانش‌آموختگان و سایر کاربران به مدیریت دانشگاه با همانگی روابط عمومی و دفتر ریاست دانشگاه می‌تواند در دستور قرار گیرد. بررسی منظم نظرها و ارائه بازخورد به کاربران، دسته‌بندی و ارسال نظرها به واحدهای مربوط و انتخاب و تشویق مناسب نظرهای برتر بر اساس معیارهای سودمندی می‌تواند به جلب دیدگاههای افراد کمک کند. چنین سازکاری می‌تواند در سطح دانشکده‌ها، گروههای آموزشی و بخش‌های مختلف دانشگاه با عنوان «صدای مخاطب»^{۳۴} به کار گرفته شود. در همین خصوص، با تهیه یک چک لیست (فهرست وارسی) کیفیت^{۳۵} به شکل پرسشنامه بر مبنای مجموعه نشانگرهای مطرح شده در این مطالعه و قراردادن آن بر روی سایت دانشگاه می‌توان نظرهای مخاطبان را در خصوص مؤلفه‌های مختلف جویا شد و در فواصل زمانی منظم تحلیل کرد و گزارش نتایج آن را در اختیار مدیریت دانشگاه و واحدهای ذی‌ربط قرار داد و نیز بهمنظور ترویج پاسخگویی، حسابرسی و شفافیت برای آگاهی عموم بر روی سایت دانشگاه منتشر کرد. این طریق که می‌توان آن را صدای کیفیت^{۳۶} نامید، ثبت، مقایسه و روندیابی کیفیت مؤلفه‌های مختلف در طی زمان ممکن می‌سازد. علاوه بر این، برگزاری جلسات هماندیشی دانشجویان یا نمایندگان آنها با مدیران و اعضای هیئت علمی در سطح گروه، دانشکده و دانشگاه می‌تواند به شکل‌گیری جریانی پیوسته از پایش، تفکر، ایده‌پردازی، اجماع نظر، تعهد و همفکری بین همه اعضای دانشگاه برای بهبود کیفیت مستمر در دانشگاه منجر شود و دانشگاه را به یک اتاق فکر کیفیت^{۳۷} یا سازمان یادگیرنده با شمول همه اعضا بدل کند.

- با استناد به یافته‌های تحقیق در خصوص پایین بودن نسبی رضایت دانشجویان از کیفیت مؤلفه «فعالیت و نحوه تدریس استادان»، می‌توان اظهار داشت که همه اعضای هیئت علمی کمابیش از تخصص علمی و فنی و تخصصی در رشته مربوط برخوردارند، اما کمتر عضو هیئت علمی فرست

۳۱. Quality confidence

۳۲. Quality feedback

۳۳. Quality Control and Fallow up

۳۴. صدای مشتری یا QFD: Quality Function Deployment که نظامی برای طراحی، تولید و عرضه محصولات و خدمات مطلیق با نیازها و تقاضای مشتری و به کار گرفتن همه اعضا و نیروهای نظام است (Samavi et al., ۲۰۰۹؛ Sahney et al., ۲۰۰۹).

۳۵. Quality Checklist

۳۶. Quality Voice

۳۷. Quality Think Tank

کسب مهارت‌ها و قابلیت‌های آموزشی^{۳۸} را که برای تدریس و آموزش مؤثر ضروری و حیاتی است، یافته است. بیشتر اعضای هیئت علمی تدریس را به شیوه‌ای تجربی و آزمون و خطا و عمدتاً «به شیوه‌ای که به آنها تدریس شده است»، فرا گرفته‌اند و برخی بر این باورند که صرف داشتن دانش تخصصی برای تدریس کفايت می‌کند. این در حالی است که فعالیت آموزشی مستلزم انتقال یا به عبارت دیگر، برقراری ارتباط انسانی معنادار برای تبادل آموخته‌ها و مهم‌تر از همه یادگیری و فراهم‌سازی یک محیط یادگیری مؤثر و انگیزش‌گر است. بنا به مبانی تعلیم و تربیت و روانشناسی آموزشی، تدریس موفق و مؤثر نیازمند برخورداری از مهارت‌ها و قابلیت‌های حرفه‌ای خاص خود است که از طریق آموزش، تجربه هدایت شده و خودگردان و در کل، در قالب یک برنامه توسعه حرفه‌ای^{۳۹} شکل می‌گیرد و پرورش می‌باید. بدین منظور، نیازستجوی آموزشی در خصوص تدریس مؤثر میان اعضای هیئت‌علمی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، برگزاری کارگاه‌های آموزشی و تهییه و توزیع مواد آموزشی با موضوع تدریس مؤثر پیشنهاد می‌شود. همچین، بنا به تحقیقات صورت گرفته (Sharifzadeh and Sharifi, ۲۰۱۱; Shabani Varaki and Hosseingholizadeh, ۲۰۰۶)، فرمهای کنونی ارزیابی استادان بهدلیل تمکن بر تدریس و فعالیت کلاسی و عدم شمول سایر شاخصه‌های عملکرد آموزشی نمی‌توانند به طور کامل معتبر باشند. بدین منظور، بازنگری این فرمها با تکیه بر جایگزینی ارزیابی تدریس محور با ارزیابی یادگیری محور (مبتنی بر ارزیابی عملکرد آموزشگران در تسهیل یادگیری به عنوان غایت تدریس) پیشنهاد شده است. با توجه به اینکه همه نشانگرهای مطرح شده در خصوص کیفیت مؤلفه «فعالیت و تدریس استادان» از دیدگاه دانشجویان اهمیت بالایی را کسب کرده‌اند، از آنها می‌توان در بازنگری فرمهای کنونی ارزیابی استادان سود برد.

- با توجه به رضایت نسبتاً پایین دانشجویان از مؤلفه «امکانات، زیرساختها و امور پشتیبانی» از یک سو و ملزمومات آموزش‌های عملی به عنوان هسته آموزش کشاورزی و نیازهای پژوهشی دانشجویان در مقطع رو به رشد تحصیلات تکمیلی از سوی دیگر، برنامه‌ریزی برای ارتقای زیرساختهای پژوهشی، آموزشی و رفاهی و تسهیل بهره‌برداری مطلوب دانشجویان از امکانات موجود پیشنهاد می‌شود.
- با توجه به رضایت نسبتاً پایین دانشجویان از مؤلفه «محتوها، روش‌های آموزشی و برنامه درسی رشته» و همسو با نتیجه مطالعه سماوی و همکاران (Samavi et al., ۲۰۰۹)، تشکیل کمیته برنامه‌ریزی درسی زیر نظر معاونت آموزشی در سطح دانشکده‌ها یا دانشگاه برای ارزیابی و بازنگری محتوها و سرفصل درس، ترکیب، تعداد، چیدمان و تنوع درسها پیشنهاد می‌شود.

^{۳۸}. Andragogical Competencies

^{۳۹}. Faculty Development

^{۴۰}. Effective Teaching

- در خصوص مؤلفه «مدیریت، قوانین و مقررات و کارکنان»، آسیب‌شناسی فرایندی بهمنظور حذف موانع اداری (گرههای مازاد) و تسهیل گردش امور آموزشی با در نظر گرفتن خواسته‌ها و نظرهای منطقی دانشجویان توأم با اطلاع‌رسانی منسجم به آنها در خصوص قوانین و مقررات بهصورتی شفاف، برای نمونه از طریق برگزاری جلسات توجیهی برای دانشجویان ورودی، تدوین و ارائه آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های مرتبط بهصورت یک کتابچه چاپی یا الکترونیکی و اعطای آن به دانشجویان در ابتدای ورود به دانشگاه و اطلاع‌رسانی در باره بازنگریهای صورت گرفته و مقررات جدید از طریق مدیران گروههای آموزشی و سایت دانشگاه پیشنهاد می‌شود.
- محیط آموزشی فقط کلاس‌های درس، آزمایشگاهها و کارگاهها نیست و بخشی از یادگیری دانشجویان به‌ویژه در چارچوب برنامه درسی پنهان^{۴۱} در خارج از کلاس‌های درس و در محیط دانشگاه و جامعه صورت می‌گیرد. اگر چه هدف اصلی ارتقای کیفیت دیگر مؤلفه‌ها بهبود «عملکرد و فعالیت دانشجویان» است، اما بهطور ویژه بهمنظور ایجاد انگیزه و فراهم‌سازی یک محیط یادگیری فعال و سرزنشده، تقویت تشکلهای دانشجویی دانشگاه [نظیر انجمنهای علمی دانشجویی]، گسترش فعالیتهای فوق برنامه در زمینه‌های مذهبی، فرهنگی، علمی و ورزشی بهمنظور پربارسازی اوقات فراغت، شکوفایی استعدادها و تقویت همه جانبی و متوازن قابلیتهای دانشجویان از جمله شایستگیهای کانونی و قابلیتهای عمومی (Hedjazi and Mashhadi, ۲۰۰۷) آنها بهمنظور تربیت یک متخصص متعدد با رشد همه‌جانبه، به جای افراد تک بعدی، پیشنهاد می‌شود.
- با توجه به محدوده و محدودیتهای این تحقیق، پیشنهاد می‌شود برای رسیدن به توافق و اجماع نظر بین مجموعه دانشگاه، این تحقیق با شمول اعضای هیئت علمی، دانشجویان و دانشآموختگان، کارکنان و مدیران دانشگاه و با رویکرد زمینه‌یابی برای پیاده‌سازی مدیریت کیفیت جامع انجام شود. در همین خصوص، تدوین مجموعه کامل نشانگرها و استانداردهای آموزش‌عالی کشاورزی (استانداردهای کیفیت) با در نظر گرفتن فلسفه، اصول، اهداف و ماهیت آموزش کشاورزی در کشور به عنوان مبنای ارزیابی و ترازیابی کیفیت^{۴۲} و اعتبارسنجی و رتبه‌بندی مراکز آموزش‌عالی کشاورزی پیشنهاد می‌شود. در این صورت می‌توان از ادامه فعالیت مراکز آموزش‌عالی کشاورزی بدون داشتن حداقل استاندارهای کیفیت مصوب جلوگیری کرد. بدین منظور، تشکیل یک ارگان مرکزی یا نهاد راهبری همانند «کمیته یا شورای راهبردی (کیفیت) آموزش عالی کشاورزی» زیر نظر وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، دفتر گسترش و برنامه‌ریزی آموزش عالی و دفتر ارزیابی و نظارت این وزارتخانه و با حضور نمایندگان مراکز آموزش عالی کشاورزی دولتی، خصوصی و غیر اتفاقی و صاحب‌نظران آموزش عالی کشاورزی با شرح وظایف سیاست‌گذاری، هماهنگی و نظارت می‌تواند کارساز واقع شود.

^{۴۱}. Hidden Curriculum
^{۴۲}. Quality Benchmarking

انتخاب و اعطای «جایزه کیفیت برتر»^{۴۳} به مرکز آموزش عالی کشاورزی برتر یا آموزشگران، دانشجویان، پژوهشگران و مدیران نمونه به طور سالانه یا دوسالانه از طریق پیمایش کشوری از جمله مأموریتهای هدایتی و تشویقی یک چنین نهادی می‌تواند باشد. همچنین، مطالعه تطبیقی برای شناسایی و معرفی الگوهای داخلی و خارجی موفق در زمینه مدیریت کیفیت آموزشی می‌تواند مدیران دانشگاه را در طرح‌بازی نقشه راه توسعه کیفیت^{۴۴} در دانشگاه یاری دهد.

References

۱. Abukari, A. and Corner, T. (۲۰۱۰); “Delivering Higher Education to Meet Local Needs in a Developing Context: the Quality Dilemmas?”; *Quality Assurance in Education*, Vol. ۱۸, No. ۳, P. ۱۹۱.
۲. Athiyayaman, A. (۱۹۹۷); “Linking Student Satisfaction and Service Quality Perceptions: The Case of University Education”; *European Journal of Marketing*, Vol. ۳۱, No. ۷, pp. ۵۲۸–۵۴۰.
۳. Bazargan, A. (۱۹۹۸); “Introduction to Assessing Quality in Higher Education in Iran”; *Quarterly Journal of Research and Planning in Higher Education*, Vol. ۶, No. ۱-۲, pp. ۱۲۵–۱۳۸(in Persian).
۴. Bazargan, A. (۲۰۰۹); “From Internal Evaluation in Medical Education to National Agency of Quality Assurance in Higher Education: Challenges and Prospects”; *Strides in Development of Medical Education*, Vol. ۶, No. ۱, pp. ۸۱–۸۸.
۵. Berdie, R. F. (۱۹۷۱); “Self-claimed and Tested Knowledge”; *Educational and Psychological Measurement*, Vol. ۳۱, pp. ۶۲۹–۶۳۶.

---

^{۴۳}. Excellent Quality Reward

^{۴۴}. Quality Development Pathway

۵. Brochado, A. (۲۰۰۹); “Comparing Alternative Instruments to Measure Service Quality in Higher Education”; *Quality Assurance in Education*, Vol. ۱۷, No. ۲, P. ۱۷۴.
۶. DiBiase, D. (۲۰۰۴); “The Impact of Increasing Enrolment on Faculty Workload and Student Satisfaction Over Time”; *Journal of Asynchronous Learning Networks*, Vol. ۸, No. ۲, pp. ۴۵–۶۰.
۷. Ehlers, U. D. (۲۰۰۹); “Understanding Quality Culture”; *Quality Assurance in Education*, Vol. ۱۷, No. ۴, P. ۳۳۳.
۸. Elliot, K. M. and Healy, M. A. (۲۰۱۱); “Key Factors Influencing Student Satisfaction Related to Recruitment and Retention”; *Journal of Marketing for Higher Education*, Vol. ۱۹, No. ۴, pp. ۱–۱۱.
۹. Farasatkah, M., Bazargan, A. and Ghazi- Tabatabaie, M. (۲۰۰۷); “Comarative Analysis of Higher Education Quality Assurance Systems: Dimensions of Similarity and Diversity in the Global Experiences”; *Quarterly Journal of Research and Planning in Higher Education*, Vol. ۴۴, pp. ۱–۱۹ (in Persian).
۱۰. García-Aracil, A. (۲۰۰۹); “European Graduates’ Level of Satisfaction with Higher Education”; *Higher Education*, Vol. ۵۸, No. ۱, pp. ۱–۲۱.
۱۱. Hartman, D. E. and Schmidt, S. L. (۱۹۹۵); “Understanding Student/alumni Satisfaction from a Consumer’s Perspective: The Effects of Institutional Performance and Program Outcomes”; *Research in Higher Education*, Vol. ۳۶, No. ۲, pp. ۱۹۷–۲۱۷.
۱۲. Harvey, L. (۱۹۹۵); “Student Satisfaction”; *The New Review of Academic Librarianship*, Vol. ۱, pp. ۱۶۱–۱۷۳.
۱۳. Harvey, L. and Williams, J. (۲۰۱۰); “Fifteen Years of Quality in Higher Education”; *Quality in Higher Education*, Vol. ۱۶, No. ۱, pp. ۳ – ۳۶.

۱۵. Hedjazi, Y. and Mashhadi, M. (۲۰۰۷); “The Effect of Higher Agricultural Education on its Graduates' General Development”; *Iranian Agricultural Extension and Education Journal*, Vol. ۳, No. ۱, pp. ۴۷-۴۲ (in Persian).
۱۶. Hill, F. M. (۱۹۹۵); “Managing Service Quality in Higher Education: The Role of Student as Primary Consumer”; *Quality Assurance in Education*, Vol. ۳, No. ۱, pp. ۱۰-۲۱.
۱۷. LeBlanc, G. and Nguyen, N. (۱۹۹۷); “Searching for Excellence in Business Education: An Exploratory Study of Customer Impressions of Service Quality”; *International Journal of Educational Management*, Vol. ۱۱, No. ۲, pp. ۷۸-۷۹.
۱۸. LeBlanc, G. and Nguyen, N. (۱۹۹۹); “Listening to the Customer's Voice: Examining Perceived Service Value among Business College Students”; *International Journal of Educational Management*, Vol. ۱۳, No. ۴, pp. ۱۸۷-۱۹۸.
۱۹. Mohammadzadeh, S., Hedjazi, Y. and Bazargan, A. (۲۰۰۷); “Developing a Quality Assurance Model for Iranian Higher Education System: Agriculture and Natural Resources Faculty Members' View Point”; *Quarterly Journal of Research and Planning in Higher Education*, Vol. ۱۳, No. ۳, pp. ۸۵-۱۰۴ (in Persian).
۲۰. Monajemzadeh, Z., Baradaran, M., Ajili, A., Parsa, A. and Zadkarami, M. R. (۲۰۰۹); “Ramin Agricultural and Natural Resources University Students' Perspective Towards Indicators Use to Evaluate Faculty”; *Iranian Agricultural Extension and Education Journal*, Vol. ۵, No. ۱, pp. ۸۳-۹۶ (in Persian).
۲۱. O'Neill, M. and Palmer, A. (۲۰۰۴); “Importance-performance Analysis: A Useful Tool for Directing Continuous Improvement in Higher Education”; *Quality Assurance in Education*, Vol. ۱۲, No. ۱, pp. ۳۹-۵۲.

۲۲. Pezeshki Rad, Gh. and Mohtashem, H. (۲۰۰۷); "Internal Evaluation as an Appropriate Approach to Improve Higher Education System (The Case Study of Agricultural Extension and Education Department, Tarbiat Modarres University)"; *Quarterly Journal of Research and Planning in Higher Education*, Vol. ۶, No. ۳, pp. ۴۷-۴۸ (in Persian).
۲۳. Pezeshki Rad, Gh., Mohtasham, H. and Fe'li, S. (۲۰۰۷); "Assessment of Agricultural Extension and Education Major Quality as Perceived by Graduates of Tarbiat Modares University"; *Iranian Agricultural Extension and Education Journal*, Vol. ۳, No. ۱, pp. ۱۳۱-۱۳۹ (in Persian).
۲۴. Pike, G. R. (۱۹۹۶); "Limitations of Using Students' Selfreports of Academic Development as Proxies for Traditional Achievement Measures"; *Research in Higher Education*, Vol. ۳۷, No. ۱, pp. ۸۹-۱۱۴.
۲۵. Ramsden, P. (۱۹۹۱); "A Performance Indicator of Teaching Quality in Higher Education: The Course Experience Questionnaire"; *Studies in Higher Education*, Vol. ۱۶, No. ۲, pp. ۱۲۹-۱۵۰.
۲۶. Rhodes, C. and Nevill, A. (۲۰۰۴); "Academic and Social Integration in Higher Education: A Survey of Satisfaction and Dissatisfaction within a First-year Education Studies Cohort at a New University"; *Journal of Further and Higher Education*, Vol. ۲۸, No. ۲, pp. ۱۷۹-۱۹۳.
۲۷. Richardson, J. T. (۱۹۹۴); "A British Evaluation of the Course Experience Questionnaire"; *Studies in Higher Education*, Vol. ۱۹, No. ۱, pp. ۵۹-۶۸.
۲۸. Richardson, J. T. (۲۰۰۵); "Instruments for Obtaining Student Feedback: A Review of the Literature"; *Assessment and Evaluation in Higher Education*, Vol. ۳۰, No. ۴, pp. ۳۸۷-۴۱۵.
۲۹. Safa, L., Iravani, H. and Shabanalifami, H. (۲۰۰۹); "An Agreement Assessment of the Components Determining Quality of Agricultural

- Higher Education”; *Iranian Journal of Agricultural Economics and Development Research*, Vol. ۴۰, No. ۱, pp. ۸۵-۹۳ (in Persian).
۳۰. Sahney, S., Banwet, D. K. and Karunes, S. (۲۰۰۳); “Enhancing Quality in Education: Application of Quality Function Deployment-an Industry Perspective”; *Work Study*, Vol. ۵۲, No. ۵, pp. ۲۹۷-۳۰۹.
  ۳۱. Samavi, H., Baradaran, M. and Rezaei-Moghaddam, K. (۲۰۰۹); “Continuous Improvement of Instruction Process in Higher Agricultural Education System: Application of Total Quality Management”; *Iranian Agricultural Extension and Education Journal*, Vol. ۴, No. ۲, pp. ۲۷-۴۲ (in Persian).
  ۳۲. Shabani Varaki, B. and Hosseingholizadeh, R. (۲۰۰۶); “Evaluation of College Teaching Qualities”; *Quarterly Journal of Research and Planning in Higher Education*, Vol. ۱۲, No. ۱, pp. ۱-۲۱ (in Persian).
  ۳۳. Sharifzadeh, A. and Sharifi, M. (۲۰۱۱); “Components and Indicators of Quality Assessment in Higher Agricultural Education”; ۵th Conference on Quality Assessment in University System, ۲۷ April, ۲۰۱۱, Compus ۲, Collage of Engineering, Tehran: University of Tehran(in Persian).
  ۳۴. Stark, Joan S. and Lowther, M. A. (۱۹۸۰); “Measuring Higher Education Quality”; *Research in Higher Education*, Vol. ۲۱, No. ۳, pp. ۲۸۳-۲۸۷.
  ۳۵. Sultan, P. and Wong, H. (۲۰۱۰); “Performance-based Service Quality Model: an Empirical Study on Japanese Universities”; *Quality Assurance in Education*, Vol. ۱۸, No. ۲, P. ۱۲۶.
  ۳۶. Tan, Oon-Seng (۲۰۰۷); “Quality Assurance in Education: Some Approaches and Lessons Across the Asia-Pacific”; *Educational Research for Policy and Practice*, Vol. ۵, No. ۳, pp. ۱۶۱-۱۶۳

۳۷. Tsinidou, M., Gerogiannis, V. and Fitsilis, P. (۲۰۱۰); “Evaluation of the Factors that Determine Quality in Higher Education: An Empirical Study”; *Quality Assurance in Education*, Vol. ۱۸, No. ۳, P. ۲۲۷.
۳۸. Umbach, P. D. and Wawrzynski, M. (۲۰۰۴); “Faculty do Matter: The Role of College Faculty in Student Learning and Engagement”; *Research in Higher Education*, Vol. ۴۵, No. ۲, pp. ۱۸۳–۱۸۴.
۳۹. Wiers-Jenssen, J., Stensaker, B. and Grogaard, J. B. (۲۰۰۲); “Student Satisfaction: Towards and Empirical Desconstruction of the Concept”; *Quality in Higher Education*, Vol. ۸, No. ۲, pp. ۱۸۳–۱۹۵.
۴۰. Wilson, K., Lizzion, A. and Ramsden, P. (۱۹۹۷); “The Development, Validation and Application of the Course Experience Questionnaire”; *Studies in Higher Education*, Vol. ۲۲, No. ۱, pp. ۳۳–۵۳.
۴۱. Zamanipour, A. (۲۰۰۷); “Agricultural Education in Iran: A Wrong Beginning and a Vague Future”; *Iranian Agricultural Extension and Education Journal*, Vol. ۳, No. ۱, pp. ۱۵۹–۱۷۴ (in Persian).